

Frågelista (L 136)

Till svar på Edda frågar, angående
 en Edel nämnt som Sillastråde
 här var ordsmanen "Sillastricka"
 beroende på att detta på den tiden
 ett mytiskt försöml, var ganska tunt
 samt fäst med ena haka i kan-
 ten, eller om familjen var vilket
 alltid förhållanden det fäst var stark,
 i båda kanterna, ingen fick ta-
 ga större lät an biten än vad
 som var emellan, så att säga
 deras hak i "Sillastricka", om
 jag nämnd betydligt vad det
 märkliga var. Så förhåll det sig
 just på detta, fästa delen ifrån hu-
 vudet kallades för "Lua liten"
 Huvudliten, den var om det var

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

LUF 136

7/12-67

Kondgård som föll Dräng eller Dräng-
poeket. Dennes bit var silken, det
var ju således det stycket i från
"Silka Sticksans" ässe ända till första
hakot eller poeket i eller på "Silkastans"
kan, biten därunder var alltid
Kondgårdens, nästa bit "Marans"
Fergans, och därunder någon av Kungens
eller Pigan, eller "Långskälskans" Kan-
pigans, "Rampa" silken. Skäst-biten
den var antingen någon av de
mindre Kungens, eller om det på
gårdens var en undantagsman
eller kvinna. Se som R. nagfär-
rtår, val varje till uppdelad
och fem bitar, ett riktigt silastic-
kans hak i kanter. Men om
som jag annars familjen står

3

ja så framträdde så, eller se på
lar, dessa på den ^{side} gamla stada
satta de sitta, om så var följande
att man behånde mera än en
sitt, så uppdelades de andra till
kamen av när i huset som man
ansåg det rättvisast, nu är
att man märker att på den tiden
i stället av 1700- hundren kallet
samt ända fram till 1890 kallet
var vi här på lundbyggen
ganska ja mycke ej lilla överdel
mycke fattiga, något i skilnad
var det, en del oelkört fattiga,
dessa fingo ej sätta sig efter
något mått på huru stora bitar
var och en fick, av sitta, man
var glad om man fick något

ACC. N:R M. 16922:4.

als, Trädslaget till anrianda sillbrä-
de "sillasticka" var mestadels av
leakträd, även lejark, men det
var atid av lauträd, som denna
upptäcktes av. Den var en 10-12
centimeter bred och ungefär du-
lett så lång, dylika "stickor" har
jag själv sett i min Maepars
gård, fast på den siden ej i kruk-
uti mitt eget leardanshem
har jag ej sett en dylik.
Endast för siller an. kallade min
mamma, endast ett sillabräde
ej varit, det låg på bordet förs-
rides med lefatet vilket potatis-
sen var laggt uti, kallat sått å stätt
"påsefatet", man brukade alltid lersa
med skalen på, att råskala den

4
FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

ACC. N:R M. 46922:5.

5
var ett alldeles färskt stärsi
det var här på arten endast till
midagen. Sam man åt sill, raps
man ej hade upp den så att
saga i insjöarna fiskade gädda
måst aborre etc. var att den var
liksom lite finare, så denna
upplades på de då så vanliga
ler eller träslaktarna, så fisk man
ju säga lite reud, man ån kunde
ej lätt en enda liten bit som
en silles på den bakbestända
"stickan", detan mena efter fiskolyckan
nej som jag sagt endast ett, någon
märkning av dessa fans ej. Så
här gick det till så man vid
midagen använde den omnäm-
da "sillastickan" upp ut sillsumman.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

6

Jag man biter en eller flera, kät den dan-
na avinna, patta de som bittens kunnad
med an det, om barn i fem- sju
års åldern fans, gaf man dem bitt-
kunnad, detta skedtes på gläden
i "gruan" härden som det kunde
dröja något tills midagen var fä-
rdig, pågafde barnen suga på det
skotta bittkunnad, det här även
gaf med många andra barn
yfast; änej ingen färrning eller
betning, bittens lades på "skickan"
sådret hell aränsad men med
kattaget kunnad, så man med
an bittkunnad och den försiktigt
så följer taenkrämset med ut,
och på den tiden, äts bittens med
anlingen sommen eller mjälken

fast sittande i sitta biter, man
stägade ej att "flå" bortaga något
skin, om någon önskade detta
ja då fick man och en själ
att flå sin sillbit, då lades det
med sillbenen, sillbaka på
stickan, eller i skatnögen, något
särskilt fat användes ej för
potatis-skurna, eller sillskräde
(ingen oräddig disk). Nej endast den
ena sidan av lerädet användes
den sidan som lades mot bordet
var alltid fri från stån. Sillbaka
Man rengjorde "sillstickan" eller
dita lerädet på detta enkla sätt
ifrån träden tog man en hand-
full aska, lade den på den sidan
av lerädet som skulle rengöras

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Så sag man "skrubbeborsten" mod ut
till krummen, om det ej fanns någon
små på marken, skrubbede "Sittartie"
kan sen samt skälde, eller gnod den
i snån. Kanske Vi undras vad
skrubbedesten var, eller vilket mate-
riäl den var tillvärdad av?
Därpå skall Vi få reda på man
plockade eller bröt "Styngansis"
Blåtearssis, detta skulle plockas
i slutet av mars eller April
månad, när en leand man en
"viska" borste, sådana har jag
fabrikerat många, dessa användes
till att skrubba nästan allt, grytar
pannor trälyttor, ja den användes
som nu våra diskborstar, vad jag
nu omnänt, är mycket vad min Mar-
mars antalet för mig